

ΠΟΙΟΣ «ΟΡΕΣΤΗΣ»;

ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ ΕΙΝΑΙ. ΕΥΥΠΟΛΗΠΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ. ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΘΕΣΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΕΡΓΑΤΡΙΩΝ ΣΤΟ ΑΛΗΘΟΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ο στρατιωτικός στο επάγγελμα δολοφόνος Φιλιππινέζων και άλλων μεταναστριών οικιακών εργατριών στην Κύπρο παρουσιάζεται στα μήντια ως άλλη μία εξαίρεση. Είναι ενδεικτικό ότι το κτίσιμο της εξαίρεσης περνάει μέσα από τη διαρκή επίκληση, όχι του ονόματός του, αλλά του ψευδώνυμής του. Το «Ορέστης» είναι βολικό, καθώς έτσι κτίζεται το προφίλ μιας δήθεν διπολικής προσωπικότητας. Υπονοεί ότι δεν δολοφονούσε ως Νίκος Μεταξάς, καραβανάς - ίλαρχος της Εθνικής Φρουράς Κύπρου. Διαφορετικά, θα υπήρχε ο κίνδυνος να στιγματιστούν όλοι οι στρατιωτικοί ως κατα συρροή δολοφόνοι (που αν το καλοσκεφτούμε, βέβαια, οι μαζικές δολοφονίες είναι στο ρεπερτόριο της μιλιταριστικής δουλειάς τους). Το ψευδώνυμο υπονοεί, επίσης, ότι δεν διάλεγε τα θύματά του με σαφέστατο ταξικό κριτήριο, και από τη θέση ενός ανώτερου στην ταξική πυραμίδα· αλλά υπό τις επιταγές μιας σκοτεινής πτυχής του χαρακτήρα του που διψούσε για δήθεν «υποταγμένη σάρκα».

Αλλά όλα κι όλα: η συλλογική ευθύνη επιστρατεύεται πάντοτε όταν οι βιαστές ή δολοφόνοι είναι «αλλοδαποί». Ποτέ όταν πρόκειται για ευυπόληπτους πολίτες. Τόσο με το γάντι φέρονται οι ταξικά όμοιοί του στον δολοφόνο στρατιωτικό, ώστε υπόρρητα σκιαγραφείται μια «έξυπνη προσωπικότητα» που κατάφερε να ξεγελάσει τις Αρχές και να παραμείνει ασύλληπτος επί τόσα χρόνια.

Ο Νίκος Μεταξάς, εδώ που τα λέμε, είναι ένας άνετος τύπος. Δολοφονούσε από το 2016, έτσι έχει ομολογήσει μέχρι στιγμής. Αποκαλύπτει με το πάσο του και με το σταγονόμετρο τα εγκαταλειμμένα μεταλλεία και μέρη όπου πετούσε σε βαλίτσες τις δολοφονημένες μετανάστριες-υπηρέτριες της νότιας Κύπρου. Κρεμόμαστε από τα χείλη του μέχρις ότου αποφασίσει να μας αποκαλύψει όλη τη λίστα των θυμάτων του. Έτσι μεταχειρίζονται και ανακρίνουν οι Αρχές τους υπεράνω υποψίας πολίτες. Κι όσο για τις παραιτήσεις του υπουργού Δημόσιας Τάξης και του Αρχηγού της αστυνομίας, αυτές είναι καθαρά για τα προσχήματα.

Όστόσο, ο κατά συρροή δολοφόνος Ν. Μεταξάς δεν παύει να είναι ένας ευυπόληπτος πολίτης. Το επάγγελμά του ως στρατιωτικός διαθέτει κύρος. Ειδικότητά του, η διαρκής επιβολή σε κατώτερους στη βαθμίδα. Το πόστο του, η διαφύλαξη της εθνικής ακεραιότητας σε ένα νησί - κόμβο της νοτιοανατολικής Μεσογείου. Εντέλει, τι άλλο οφείλει να είναι ο Νίκος Μεταξάς; Ένας «αδελφός» αληθοκύπριος, πατριώτης, υπεράνω υποψίας.

Από την άλλη, τα θύματά του, οι φιλιππινέζες οικιακές εργάτριες, μία ρουμάνια μετανάστρια και οι κόρες τους, έχουν και αυτές τη θέση που τους αντιστοιχεί στο νησί. Και φυσικά την ανάλογη μεταχείριση από τις επίσημες αρχές. Μόνο που αυτές οι γυναίκες δεν έχουν την πολυτέλεια να είναι τόσο άνετες όσο ο ίλαρχος της Εθνικής Φρουράς. Εδώ και χρόνια άλλωστε, το ελληνοκυπριακό κράτος έχει φροντίσει να είναι σχεδόν αόρατες. Έχει φροντίσει με νομοθεσίες να είναι πότε νόμιμες, πότε παράνομες. Έχει κανονίσει να εργάζονται με συμβόλαια εργασίας που τις κρατούν δέσμιες των γραφείων ευρέσεως εργασίας και των εργοδοτών τους. Έχει φροντίσει να υπάγονται σε ένα σχεδόν στρατιωτικό καθεστώς μεταχείρισης στο νησί της νοτιοανατολικής Μεσογείου, όπου η

παραοικονομία, το ξέπλυμα χρήματος και η εκμετάλλευση μεταναστών και μεταναστριών είναι οι καίριοι αιμοδότες της οικονομίας του. Και τέλος, έχει κανονίσει να υφίστανται επί χρόνια συνεχείς σεξουαλικές επιθέσεις από τα αφεντικά τους και να μην τρέχει κάστανο.

Το γεγονός ότι οικιακές εργάτριες δολοφονήθηκαν από χέρι στρατιωτικού έχει έναν ισχυρό συμβολισμό, απέναντι στον οποίο ο χαρακτήρας της εξαίρεσης στην πραγματικότητα στέκεται εξαιρετικά αδύναμος. Ο συμβολισμός παραπέμπει στο εδώ και τρεις σχεδόν δεκαετίες κρατικά ελεγχόμενο καθεστώς εκμετάλλευσης των οικιακών εργατριών. Η δουλειά, για παράδειγμα των εσωκλειστων οικιακών βοηθών μοιάζει πολύ με τη στρατιωτική θητεία, από τη θέση φυσικά του αναλώσιμου πάτου της ιεραρχίας. Πρόκειται για μια εργασία οργανωμένη και ελεγχόμενη μέσα από κρατικές νομοθεσίες, διακρατικές συμφωνίες και ένα δίκτυο μαφιόζικων επιχειρήσεων που λειτουργεί σε αγαστή συνεργασία με το κράτος. Οι οικιακές εργάτριες από τις Φιλιππίνες θεωρούνται στη χώρα τους «εξαγωγικό προϊόν» ήδη από τη δεκαετία του 1970. Στέλνονται μέσω γραφείων ευρέσεως εργασίας στο εξωτερικό, στο Χονγκ Κονγκ, στην Ταϊβάν, στην Ιαπωνία, στη Σαουδική Αραβία, στην Κύπρο, την Ελλάδα και σε άλλες χώρες της Ευρώπης, για να εργαστούν και στέλνουν πίσω εμβάσματα στη χώρα τους, για τη συντήρηση των οικογενειών τους.

Το σύγχρονο καθεστώς εργασίας των Φιλιππινέζων οικιακών εργατριών περιγράφεται σε έκθεση του BBC News που δημοσιεύτηκε λίγες μέρες μετά τη σύλληψη του Ν. Μεταξά, αλλά και σε συνέντευξη που έδωσε ο Διευθυντής της «Κίνησης για Ισότητα, Στήριξη και Αντιρατσισμό Κύπρου», Δώρος Πολυκάρπου. Από τα δύο αυτά δημοσιεύματα μαθαίνουμε ότι: οι εργάτριες από τις Φιλιππίνες έρχονται στην Κύπρο μέσω γραφείων ευρέσεως εργασίας, που στην καθομιλουμένη ονομάζονται «ατζέντηδες». Σύμφωνα με τον Πολυκάρπου, «οι ατζέντηδες στην Κύπρο ήταν πρώην ιμπρεσάριοι, πρώην αστυνομικοί, πρώην υπάλληλοι του γραφείου μετανάστευσης οι οποίοι στη συνέχεια άνοιξαν ιδιωτικά γραφεία είτε στο όνομά τους είτε σε συγγενικό όνομα και έφερναν γυναίκες για τα καμπαρέ. Όλα αυτά μέχρι το 1990, μετά οι ίδιοι ακριβώς άνθρωποι έφερναν οικιακές εργαζόμενες τρίτων χωρών στη χώρα».

Η μετανάστευση των φιλιππινέζων οικιακών εργατριών ελέγχεται από ένα ιδιωτικό συμβόλαιο που χρεώνει ποσό της τάξης των 2.000 έως 7.000 δολαρίων στις ίδιες τις εργάτριες, για τα έξοδα μετακίνησης και εγκατάστασής τους. Το ποσό αυτό οφείλουν να το ξεχρεώσουν οι οικιακές εργάτριες στους ατζέντηδες, αφότου πιάσουν δουλειά. Το συμβόλαιο αυτό συνοδεύεται με άδεια εργασίας στην Κύπρο, καθώς το ελληνοκυπριακό κράτος έχει θεσμοθετήσει ειδικές ρυθμίσεις γι' αυτές τις εργάτριες, επικυρώνοντας θεσμικά το καθεστώς της εκμετάλλευσής τους. Το 1991 μάλιστα, το ελληνοκυπριακό κράτος είχε περάσει «προσωρινό νόμο» για την είσοδο μεταναστών στη χώρα με στόχο «την αναπλήρωση κενών στην απασχόληση». Σε κάθε περίπτωση, η αγαστή συνεργασία του ελληνοκυπριακού κράτους με τα ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας, που στελεχώνονται όπως είδαμε από προσωπικό που είχε υπηρετήσει στα σωματάρια ασφαλείας και τις υπηρεσίες μετανάστευσης, δεν τελειώνει εδώ.

Οι Φιλιππινέζες οικιακές εργάτριες που φτάνουν στη νότια Κύπρο είναι, όπως είπαμε, εξαρχής χρεωμένες στους ατζέντηδες τους. Μέχρις ότου αποπληρώσουν αυτό το ποσό παραμένουν δέσμιες του συμβολαίου. Μία οικιακή εργάτρια έλεγε χαρακτηριστικά ότι μέσα στους τρεις πρώτους μήνες της δουλειάς της δεχόταν συστηματικές σεξουαλικές παρενοχλήσεις από τον εργοδότη της. Όταν απευθύνθηκε στο γραφείο ευρέσεως εργασίας, της απάντησαν ότι για να της βρουν νέο αφεντικό θα έπρεπε να περάσει άλλους έξι μήνες με το ίδιο ζευγάρι μέχρις ότου ξεπληρώσει το συμβόλαιό της. Στην ερώτηση γιατί δεν απευθύνθηκε στην αστυνομία, έβαλε τα γέλια απαντώντας: «αυτοί δεν πρόκειται να κάνουν τίποτα». Η ελληνοκυπριακή αστυνομία, από την άλλη, ισχυρίζεται ότι «ερευνά επισταμένως καταγγελίες για σεξουαλική παρενόχληση», πράγμα που προκαλεί θλίψη και γέλωτα, αν λάβουμε υπόψη ότι εδώ και τρία χρόνια μετανάστριες είχαν δηλωθεί ως εξαφανισμένες και ο καραβανάς-φονιάς τους τριγύριζε ανενόχλητος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
MINISTRY OF INTERIOR
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ
CIVIL REGISTRY AND MIGRATION DEPARTMENT
Ο περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμος, Κεφ. 155
The Aliens and Immigration Law, Cap. 155
Ο περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Κανονισμοί
The Aliens and Immigration Regulations

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΕΙΣΟΔΟΥ, ΕΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΤΗΣΗ/ΑΝΑΝΕΩΣΗ
ΑΔΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ ΟΙΚΙΑΚΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ
APPLICATION FOR THE ACQUISITION OF AN ENTRY PERMIT, REGISTRATION AND THE ACQUISITION/RENEWAL
OF A TEMPORARY RESIDENCE PERMIT FOR DOMESTIC WORKER

ΕΙΔΟΣ ΑΙΤΗΣΗΣ/TYPE OF APPLICATION * Επισημάνετε X ή - στο σχετικό τετραγωνάκι/Mark X or - in the appropriate box:	
Έκδοση Άδειας Εισόδου, Εγγραφή και Έκδοση Άδειας Προσωρινής Διαμονής Issue of an Entry Permit, Registration and Issue of a Temporary Residence Permit	☐
Έκδοση Άδειας Εισόδου και Άδειας Προσωρινής Διαμονής Issue of an Entry Permit and a Temporary Residence Permit	☐
Έκδοση Άδειας Προσωρινής Διαμονής και Εγγραφή Issue of a Temporary Residence Permit and Registration	☐
Έκδοση Άδειας Προσωρινής Διαμονής Issue of a Temporary Residence Permit	☐
Ανανέωση Άδειας Προσωρινής Διαμονής Renewal of a Temporary Residence Permit	☐
Ανανέωση Άδειας Διαμονής λόγω Αλλαγής Εργοδότη Renewal of a Residence Permit due to Change of Employer	☐
ΣΚΟΠΟΣ ΑΔΕΙΑΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ/PURPOSE OF TEMPORARY RESIDENCE PERMIT * Επισημάνετε X ή - στο σχετικό τετραγωνάκι/Mark X or - in the appropriate box:	
Οικιακή απασχόληση σε οικογένεια με παιδιά μέχρι 12 ετών στην οποία οι δύο γονείς ή ο γονέας εργάζεται / Domestic employment at a family with children up to 12 years old of which both parents or the parent is employed Παρακαλώ σημειώστε αν ο εργοδότης είναι πολύτεκος/Please note if the employer has 4 children and above: Ναι/Yes ☐ Όχι/No ☐	☐
Οικιακή απασχόληση σε/για υπερίκλιτο άτομο ή ανάπηρο άτομο σε τροχόσπιτο ή άτομο καθυστερημένο στο κρεβάτι ή άτομο που πάσχει από σοβαρές ασθένειες / Domestic employment for an elderly person or a disabled person on a wheelchair or a person who suffers from a serious illness Παρακαλώ σημειώστε αν ο εργοδότης είναι λήπτης δημοσίου βοηθήματος/Please note if the employer receives public assistance: Ναι/Yes ☐ Όχι/No ☐	☐
Οικιακή απασχόληση βάσει εισοδημάτων του εργοδότη / Domestic employment based on the employer's income	☐
Άλλο (παρακαλώ διευκρινίστε)/Other (please specify):	☐
ΑΙΤΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΑΔΕΙΑΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ(ΣΕ ΕΤΗ) / PERIOD FOR WHICH RESIDENCE PERMIT IS REQUIRED (IN YEARS):	

Η ειδική αίτηση για άδεια εισόδου (και προσωρινής διαμονής) για τις οικιακές εργάτριες στη νότια Κύπρο. Όπως βλέπετε πάνω-πάνω, οι οικιακές εργάτριες δεν υπάγονται στο υπουργείο Εργασίας, αλλά στο υπουργείο Εσωτερικών («Τμήμα Πληθυσμού και Μετανάστευσης»).

Αν τώρα οι οικιακές εργάτριες καταφέρουν να αποπληρώσουν το χρέος στο γραφείο ευρέσεως εργασίας, τότε παίρνουν ένα «έγγραφο αποδέσμευσης» (δείτε τη σχετική φωτό). Αν όμως θελήσουν ν' αλλάξουν εργοδότη, δεν μπορούν να αποταθούν στα δημόσια γραφεία απασχόλησης του ελληνοκυπριακού κράτους, γιατί αυτά δεν εξυπηρετούν υπήκοους τρίτων χωρών! Οπότε, με κρατικό σχέδιο αυτές οι εργάτριες αναγκάζονται να απευθυνθούν και πάλι στους ιδιωτικούς ατζέντηδες και να πληρώσουν ξανά 300 με 500 ευρώ για να τους βρουν καινούριο εργοδότη (αν δεν βρουν μόνες τους μέσα από φιλικά δίκτυα και γνωριμίες). Στο έγγραφο μάλιστα της αποδέσμευσης, προβλέπεται ότι αν η οικιακή εργάτρια δεν βρει άλλο εργοδότη εντός τριάντα ημερών, τότε «υποχρεούται να εγκαταλείψει τη Δημοκρατία». Με άλλα λόγια (όπως συμβαίνει και στην Ελλάδα και αλλού), οι οικιακές εργάτριες παραμένουν νόμιμες, με χαρτιά, μόνο για όσο διάστημα δουλεύουν. Διαφορετικά, εκπίπτουν της νομιμότητας, πράγμα που στην ουσία σημαίνει ότι τελούν υπό μεγαλύτερο εκβιασμό από τα γραφεία ευρέσεως εργασίας και λοιπούς ενδιαφερόμενους.

Στη νότια Κύπρο υπολογίζεται χοντρικά ότι εργάζονται γύρω στις 20.000 άνθρωποι με καταγωγή από τις Φιλιππίνες. Οι μισθοί των οικιακών εργατριών είναι κάτω από 400 ευρώ το μήνα για εργασία 12 έως 14 ωρών την ημέρα, με ελάχιστη ή καθόλου ρεπό. Οι οικιακές εργάτριες καλούνται να καθαρίζουν το σπίτι, να προσέχουν τα παιδιά, τους ηλικιωμένους και συχνά, να ρίξουν κάποια μεροκάματα στην οικογενειακή επιχείρηση, όταν χρειαστεί. Συχνά, ελληνοκυπριακές οικογένειες μοιράζονται την ίδια Φιλιππινέζα οικιακή εργάτρια, ώστε να μοιράζονται τα έξοδα της αμοιβής της. Εν ολίγοις, όπως λένε και οι ίδιες οι Φιλιππινέζες οικιακές εργάτριες, «μας μεταχειρίζονται σαν δούλες». Αιχμηρά μάλιστα είναι τα βέλη που επιστρέφουν στην κοινωνία της «Μεγαλονήσου», κόντρα σε κάθε στερεότυπο που τις θέλει υποτακτικές: «οι διακρίσεις εδώ είναι τεράστιες. Και ο ρατσισμός αχαλίνωτος».

Μαρτυρίες Φιλιππινέζων οικιακών εργατριών τονίζουν συχνά ότι η εμπέδωση της κατωτερότητας της θέσης τους στο σπίτι και την κοινωνία όπου πρόκειται να εργαστούν, γίνεται μέσα από γραπτούς κανόνες που τους δίδονται είτε στο γραφείο ευρέσεως εργασίας είτε από τους ίδιους τους εργοδότες-οικοδεσπότες. Σύμφωνα με τη μαρτυρία μιας Φιλιππινέζας εργάτριας που εργάστηκε για αρκετά χρόνια στο Χονγκ Κονγκ, ένα τέτοιο γραπτό συμβόλαιο που της παρέδωσε η εργοδότη-οικοδέσποινα είχε κανόνες όπως:

Δεν επιτρέπεται να ξαπλώνεις ή να κάθεσαι στο κρεβάτι ή τον καναπέ των αφεντικών σου. Ως υπηρέτρια, πρέπει να είσαι ευγενική και να χαιρετάς το αφεντικό και τα μέλη της οικογένειάς του, τους συγγενείς τους, τους επισκέπτες σου, λέγοντας: Καλημέρα, Καλησπέρα, Καληνύχτα, Κύριε, Κυρία, Να έχετε μια καλή μέρα. Μην ξεχνάς ότι πρέπει να λες «σας ευχαριστώ» σε κατάλληλες στιγμές.

Δεν πρέπει να χρησιμοποιείς μανό στα νύχια των χεριών ή των ποδιών σου. Δεν πρέπει να βάζεις μείκ απ, ακόμα κι όταν βγαίνεις να κάνεις τα ψώνια του

σπιτιού. Τα μαλλιά σου πρέπει να είναι κοντά και καθαρά. Να μην φοράς στενά παντελόνια και κοντά μπλουζάκια ενώ εργάζεσαι. Δεν πρέπει να κυκλοφορείς με πιτζάμες εκτός του δωματίου σου. Πρέπει να κάνεις μπάνιο καθημερινά, προτού πέσεις για ύπνο. Πρέπει να πλένεις τα ρούχα σου, ξεχωρά από τα ρούχα των αφεντικών σου και των παιδιών τους (ειδικά τα εσώρουχα) (...) Θα πρέπει να προσέχεις τα βρέφη ή τους ηλικιωμένους, ακόμα και τη νύχτα. Θα πρέπει να χρησιμοποιείς ξεχωριστά πανάκια όταν: α) σφουγγαρίζεις το πάτωμα, β) καθαρίζεις τα έπιπλα, γ) καθαρίζεις την τραπεζαρία, δ) στεγνώνεις τα πιάτα, ε) καθαρίζεις την τουαλέτα (...)

Να θυμάσαι ότι δίνει πολύ κακή εντύπωση στον εργοδότη σου αν σε βλέπει να μιλάς ή να γελάς με άλλες Φιλιππινέζες φίλες σου έξω από το σπίτι ή στο δρόμο. Γι' αυτό ποτέ μη συναντιέσαι με άλλες Φιλιππινέζες υπηρέτριες κοντά στο σπίτι όπου δουλεύεις.¹

Η οργάνωση της εκμετάλλευσης των μεταναστριών οικιακών εργατριών είδαμε ότι ξεκινά από τις κρατικές νομοθεσίες για τη μετανάστευση, τις άδειες εργασίας και την προνομιακή μεταχείριση των ιδιωτικών (παρα-κρατικών) γραφείων ευρέσεως εργασίας και φτάνει μέχρι την εμπέδωση της κατωτερότητάς τους μέσα από τυπικά και άτυπα συμβόλαια εργασίας, τις συστηματικές σεξουαλικές επιθέσεις και την επιδεικτική αδιαφορία των αρχών. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η περίπτωση του Νίκου Μεταξά ολοένα και χάνει την αύρα της εξαίρεσης και ολοένα και περισσότερο αποκτά χαρακτήρα μιας κανονικότητας. Γι' αυτό και το ψευδώνυμο «Ορέστης» μοιάζει βολικό. Στοχεύει στο να θολώσει τον ισχυρό συμβολισμό ότι ετούτος ο στρατιωτικός ενσαρκώνει στην ουσία τον τυπικό (κρατικό και ιδιωτικό) εργοδότη των εσώκλειστων οικιακών εργατριών και τα όρια στα οποία μπορεί να φτάσει η δύναμη επιβολής του.

Υστερόγραφο: Όλα όσα γράψαμε παραπάνω για το καθεστώς εργασίας των οικιακών εργατριών στη νότια Κύπρο, ισχύουν ακριβώς τα ίδια και για την Ελλάδα. Είναι, όπως και να το κάνουμε, «αδελφές ψυχές».

1. Η μαρτυρία αυτή, όπως και πολλές άλλες για τις συνθήκες εργασίας των Φιλιππινέζων οικιακών εργατριών στο Barbara Ehrenreich και Arlie Russel Hochschild, *Global Women: Nannies, Maids and Sex Workers in the New Economy*, Granta Books, 2002, σ. 120-121).

RELEASE AGREEMENT/ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Εμείς, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι συμβαλλόμενοι στη σύμβαση απασχόλησης ημερ... με την παρούσα συμφωνία από κοινού συμφωνούμε όπως αποδεσμευθούμε από την υπό αναφορά σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 3 πιο κάτω, χωρίς καμία αξίωση για χρηματική ή άλλη αποζημίωση η οποία απορρέει άμεσα ή έμμεσα από την εν λόγω σύμβαση για την περίοδο που αυτή ήταν σε ισχύ./ We, the undersigned contracting parties under the contract of employment dated... with the present agreement commonly agree to release each other from the said contract of employment according to paragraph 3 below, without any claim for a financial or other compensation whatsoever stemming directly or indirectly from the said contract for the period it was in force.

Επιπλέον, αναγνωρίζουμε και αποδεχόμαστε τη συμφωνία αυτή αντί της προειδοποίησης ενός μηνός για τον τερματισμό της απασχόλησης όπως προβλέπεται στη σύμβαση απασχόλησης. Ο εργαζόμενος υποχρεούται εντός τριάντα ημερών από την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας συμφωνίας να αναζητήσει και να βρει νέο εργοδότη. Σε διαφορετική περίπτωση υποχρεούται να εγκαταλείψει τη Δημοκρατία./ Furthermore, we both recognize and accept this agreement instead of the one month's notice for terminating the employment as prescribed in the contract of employment. The employee is obliged to seek and find a new employer within thirty days from the date of signing the present agreement. Otherwise the employee is obliged to leave the Republic.

Το έγγραφο «αποδέσμευσης» των οικιακών εργατριών από το γραφείο ευρέσεως εργασίας. Είναι το έγγραφο που λαμβάνουν οι οικιακές εργάτριες, όταν ξεπληρώσουν το «χρέος τους» στους ατζέντηδες. Όλα κι όλα, η σύγχρονη σκλαβιά έχει κυριλέ ορολογία. Οι δουλέμποροι ονομάζονται κι αυτοί «συμβαλλόμενοι», «συμβάλλονται» ισότιμα με τις οικιακές εργάτριες. Το κράτος υπεισέρχεται κανονικότητα σε τούτο το αισχρό ιδιωτικό συμβόλαιο. Είναι στη δεύτερη παράγραφο, όπου υπάρχει η προειδοποίηση ότι η οικιακή εργάτρια πρέπει «να εγκαταλείψει τη Δημοκρατία» αν δεν βρει νέο εργοδότη μέσα σε ένα μήνα.